

Anna Fesnak, *Wysocki Adam Tadeusz (1886–1966)* [w:]
Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny
Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej

Wysocki Adam Tadeusz (1886–1966), fotograf.

Urodził się 28 IV 1886 r. w Radziechowie (dawne miasto powiatowe w woj. tarnopolskim) w Małopolsce Wschodniej, jako syn Feliksa Wysockiego, nauczyciela szkół ludowych i Władysławy z Żurowskich. Po śmierci ojca zamieszkał wraz z matką w Przemyślu, gdzie od 1897 r. uczęszczał do gimnazjum. Ukończywszy klasy I–VIII, z powtórzeniem kl. V i VI, w 1906 r. zdał egzamin dojrzałości. Studiował budowę maszyn na Politechnice Lwowskiej, następnie podjął studia w Akademii Handlowej w Wiedniu, jednak wybuch I wojny światowej uniemożliwił dalszą edukację. Jesienią 1915 r. rozpoczął pracę przy odbudowie powiatu przemyskiego, pracował przy budowach prowadzonych w Żurawicy i Niżankowicach oraz w biurze Przedsiębiorstwa Budowy Przemyśl. W 1917 r. został pomocnikiem technicznym c.k. namiestnictwa Centrali Krajowej dla Gospodarczej Odbudowy Galicji w Przemyślu. W latach 1917–1920 pracował w charakterze kontraktowego referenta technicznego Ekspozytury Budowlanej w Przemyślu, gdzie w dowód uznania powierzono mu kierownictwo sekcji budowlanej. W 1920 r. objął posadę sekretarza w Towarzystwie Agrarno-Osadniczym we Lwowie. Jego pasją była fotografia i teatr. Początkowo zajmował się retuszem zdjęć w Atelier Bernarda Hennera. Po jego śmierci, w listopadzie 1926 r., otrzymał od Starostwa w Przemyślu kartę przemysłową na samostne wykonywanie przemysłu fotografii portretowej. Od 1908 r. związany był również z teatrem. Pierwszą jego rolą była rola aptekarza w sztuce T. Rittera

„W małym domku”. 6 I 1911 r. zagrał postać Felileasa Reinholda w sztuce „Zażarty automobilista”. Osiągał sukcesy także jako reżyser; reżyserował od 1913 r. Pierwszą przygotowaną i przetłumaczoną przez niego z niemieckiego sztuką był „Koncert” H. Bahra. Opracował ilustrację muzyczną do wystawionej 6 IV 1930 r. sztuki „Świerszcz za kominem”. Angażował się również w prace zarządu przemyskiego teatru dramatycznego. W latach 1946–1947 był prezesem „Fredreum”. 2 XI 1952 na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu członków Towarzystwa „Fredreum” został wybrany do komisji artystycznej, a 26 VI 1955 r. zatwierdzony jako reżyser przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej. Zarządzeniem z dn. 11 września 1952 r., oprócz pracy we „Fredreum”, brał także udział w sztukach wystawianych przez Zespół PDK w Przemyślu. Od 1910 do 1947 r. prowadził „pamiętnik teatralny”, ze spisem sztuk pt. „Początkowy spis przedstawień danych przez Fredreum”. Poza pisaniem sztuk teatralnych, kupletów, tłumaczył także sztuki z języków obcych. Jego książka o „teatrze w małym miasteczku” nie została wydana. W „Życiu Ziemi Przemyskiej” rozpoczął druk monografii Fredreum.

W 1938 r. został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a w 1956 r. otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i Wojewódzką Nagrodę Twórczą w dziedzinie upowszechniania kultury.

Jego wielkim osiągnięciem był wynalazek „Silnika spalinowego z wirującymi tłokami”, który został potwierdzony (już po jego śmierci) przez Polski Urząd Patentowy 8.V.1967 r.

Zmarł 25 I 1966 r. w Przemyślu.

Bibliografia: APP, Polskie Towarzystwo Dramatyczne im. A. Fredry w Przemyślu, sygn. 6, s. 7-8; APP, Polskie Towarzystwo Dramatyczne im. A. Fredry w Przemyślu, sygn. 6, s. 27; APP, Polskie Towarzystwo Dramatyczne im. A. Fredry w Przemyślu, sygn. 24, s. 5; APP, Polskie Towarzystwo Dramatyczne im. A. Fredry w Przemyślu, sygn. 24, s. 228; USC w Przemyślu, Księga zgonów, 1966 r.
Grochowski Z., *Wspomnienie o Adamie Wysockim*, „Życie Przemyskie” 1968 nr 7 s. 4; Stojak G., *Z albumu Adama Wysockiego, Z dziejów przemyskiej fotografii*, Przemyśl 2006.